

Какво забравихме ?

Никога не е имало – пише о. Серафим Роуз – времена с толкова много лъжеучители като този жалък двадесети век, толкова богат на материални джунджурии и така беден на ум и душа. www.pravoslavie.bg/%D0%9F%D1%80%D0%B0%D0%BA%D1%81%D0%B8%D1%81%D0%BC%D0%B8%D1%81%D1%8A%D0%BB%D1%82%D0%B0-%D0%BD%D0%B0-%D0%BE%D1%82%D1%86%D0%B8%D1%82%D0%B5/

Изобилието на материални блага често води до забравяне на Бога.

Живеем в консуматорски век, имаме консуматорско отношение към всичко в живота. Превъзнахме живота в един голям супермаркет.....и само искаме и искаме. Влизаме, гледаме, пожелаваме и купуваме. Нямаме пари? Няма проблем, искаме пари на кредит и пак се качваме на същата „въртележка“. И така всеки ден, все нещо не ни е достатъчно.

И в Божия храм влизаме като консуматори - с дълъг списък от желания. И се започва едно „Господи дай ми.....“

1. Господи дай ми здраве, защото, някой ни е каза, че там има в големи количества и в склада има само трябва да поискаме.
2. Господи дай ми да направя кариера, да стигна до висок пост - това е много важно за мен Господи.
3. Господи дай ми да си намеря добра/добър , съпруга/съпруг.
4. Господи дай ми да имам деца.
5. Господи дай ми да да имам повече пари, да си купя по-голямо жилище, че това вече ми е тясно.
6. Господи дай ми да спечеля още пари от някъде за да си изуча децата в чужбина, защото вече така е модерно.
7. Господи дай ми ...

И в това безкрайно искане забравяме ,че „...По-блажено е да се дава, нежели да се взима“.

/ Деян.20 : 35 / .